Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ KOMISE (EHS) č. 2220/85**

ze dne 22. července 1985,

kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu jistot pro zemědělské produkty

(Úř. věst. L 205, 3.8.1985, s. 5)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Komise (EHS) č. 1181/87 ze dne 29. dubna 1987	L 113	31	30.4.1987
►**M2**	Nařízení Komise (EHS) č. 3745/89 ze dne 13. prosince 1989	L 364	54	14.12.1989
►**M3**	Nařízení Komise (ES) č. 3403/93 ze dne 10. prosince 1993	L 310	4	14.12.1993
►**M4**	Nařízení Komise (EHS) č. 1932/1999 ze dne 9. září 1999	L 240	11	10.9.1999
►**M5**	Nařízení Komise (ES) č. 673/2004 ze dne 13. dubna 2004	L 105	17	14.4.2004
►**M6**	Nařízení Komise (ES) č. 1713/2006 ze dne 20. listopadu 2006	L 321	11	21.11.2006
►**M7**	Nařízení Komise (ES) č. 1913/2006 ze dne 20. prosince 2006	L 365	52	21.12.2006

Pozn.: Toto úplné znění obsahuje odkazy na evropskou účetní jednotku a/nebo ECU, které je třeba od 1. ledna 1999 chápat jako odkazy na euro – nařízení Rady (EHS) č. 3308/80 (Úř. věst. L 345, 20.12.1980, s. 1) a nařízení Rady (ES) č. 1103/97 (Úř. věst. L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

NAŘÍZENÍ KOMISE (EHS) č. 2220/85

ze dne 22. července 1985,

kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu jistot pro zemědělské produkty

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2727/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s obilovinami ([1]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1018/84 ([2]), a zejména na čl. 7 odst. 5, čl. 8 odst. 4, čl. 12 odst. 2, čl. 15 odst. 3 a 5, čl. 16 odst. 6 uvedeného nařízení, a na odpovídající ustanovení dalších nařízení týkajících se společné organizace trhů se zemědělskými produkty, jakož i další ustanovení nařízení o společné organizaci trhů, které při svém použití v praxi stanovují jistotu,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 525/77 ze dne 14. března 1977 o systému podpory výroby pro konzervovaný ananas ([3]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1699/85 ([4]), a zejména na článek 8 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1079/79 ze dne 17. května 1977 o dávkách spoluodpovědnosti a o opatřeních pro rozšíření trhů s mlékem a mléčnými výrobky ([5]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1302/85 ([6]), a zejména na článek 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2169/81 ze dne 27. července 1981, kterým se stanoví obecná pravidla k režimu podpor pro bavlnu ([7]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1462/84 ([8]), a zejména na čl. 5 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1431/82 ze dne 18. května 1982, kterým se stanoví zvláštní opatření pro hrách, polní boby, a lupinu ([9]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1485/85 ([10]), a zejména na čl. 3 odst. 5 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1677/85 ze dne 11. června 1985 o měnových vyrovnávacích částkách v zemědělství ([11]), a zejména na článek 12 uvedeného nařízení,

vzhledem k tomu, že mnohá ustanovení předpisů Společenství týkajících se zemědělství vyžadují, aby byla poskytnuta jistota, aby byla zajištěna platba splatné částky, není-li splněn daný požadavek; že zkušenosti nicméně ukázaly, že tato povinnost je v praxi vykládána velmi rozdílnými způsoby; že je proto vhodné vymezit tuto povinnost mnohem přesněji, aby se zabránilo nerovným podmínkám hospodářské soutěže;

([1]) Úř. věst. L 281, 1.11.1975, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 107, 19.4.1984, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 73, 21.3.1977, s. 46.
([4]) Úř. věst. L 163, 22.6.1985, s. 12.
([5]) Úř. věst. L 131, 26.5.1977, s. 6.
([6]) Úř. věst. L 137, 27.5.1985, s. 9
([7]) Úř. věst. L 211, 31.7.1981, s. 2.
([8]) Úř. věst. L 142, 29.5.1984, s. 1.
([9]) Úř. věst. L 162, 12.6.1982, s. 28.
([10]) Úř. věst. L 151, 10.6.1985, s. 7.
([11]) Úř. věst. L 164, 24.6.1985, s. 6.

▼B

vzhledem k tomu, že je zejména vhodné stanovit formu jistoty;

vzhledem k tomu, že mnohá ustanovení předpisů Společenství týkajících se zemědělství stanoví, že poskytnutá jistota propadne, pokud je zajištěná povinnost porušena, aniž se rozlišuje mezi porušením zásadních, vedlejších nebo podřízených požadavků; že v zájmu rovného zacházení je vhodné zavést rozlišení mezi důsledky porušení zásadních požadavků a důsledky porušení vedlejších nebo podřízených požadavků; že je zejména nezbytné stanovit v případech, kdy je to možné, propadnutí pouze části jistoty, pokud byl skutečně splněn zásadní požadavek, ale byla mírně překročena stanovená lhůta ke splnění požadavku nebo nebyl splněn podřízený požadavek;

vzhledem k tomu, že důsledky nesplnění požadavků nesmějí být předmětem žádného rozlišení založeného na získání nebo nezískání zálohy; že v důsledku toho se jistoty, pro které byly poskytnuty zálohy, řídí zvláštními pravidly;

vzhledem k tomu, že náklady na složení jistoty, které nese jak strana poskytující jistotu, tak příslušný orgán, mohou být neúměrné k výši částky, jejíž platba je zajišťována jistotou, pokud je tato částka nižší než určité omezení; že příslušné orgány musí mít tedy právo nevyžadovat jistotu na platbu částky nižší, než je toto omezení; že navíc je vhodné zplnomocnit příslušný orgán, aby nevyžadoval jistotu, pokud způsobilost osoby, u které je vyžadováno splnění požadavku, činí uvedený požadavek ne nezbytným;

vzhledem k tomu, že příslušný orgán by měl mít právo nabídnutou jistotu odmítnout, pokud usoudí, že není dostatečná;

vzhledem k tomu, že v případě, že lhůta není stanovena jinde, je vhodné stanovit lhůtu k předložení nezbytných důkazů k uvolnění zajištěné částky;

vzhledem k tomu, že pokud jde o reprezentativní kurz k přepočítání zajištěné částky vyjádřené v ECU na národní měnu, je vhodné stanovit rozhodnou skutečnost podle článku 5 nařízení Rady (EHS) č. 1676/85 ze dne 11. června 1985 o hodnotě zúčtovací jednotky a přepočítacích kurzech, které se mají uplatňovat v rámci společné zemědělské politiky ([1]);

vzhledem k tomu, že je vhodné stanovit postup v případě, že jistota propadne;

vzhledem k tomu, že Komise musí být schopná sledovat provádění ustanovení týkajících se jistot;

vzhledem k tomu, že toto nařízení stanoví pravidla obecně použitelná na všechna odvětví a všechny produkty, pokud zvláštní právní předpisy Společenství nestanoví jinak; že zvláštní právní předpisy stanovené pro každé odvětví jsou použitelné až do okamžiku jejich zrušení nebo změny;

([1]) Úř. věst. L 164, 24.6.1985, s. 1.

▼B

vzhledem k tomu, že opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanovisky všech příslušných řídících výborů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

Oblast působnosti nařízení

▼M5

Článek 1

Toto nařízení stanoví pravidla, která upravují poskytované jistoty, buď podle níže uvedených nařízení, nebo podle prováděcích nařízení, pokud níže uvedená nařízení nestanoví jinak:

a) nařízení o společné organizaci trhu s některými zemědělské produkty:

— nařízení Rady č. 136/66/EHS (oleje a tuky) *1,

— nařízení Rady (EHS) č. 2358/71 (osiva) *2,

— nařízení Rady (EHS) č. 2759/75 (vepřové maso) *3,

— nařízení Rady (EHS) č. 2771/75 (vejce) *4,

— nařízení Rady (EHS) č. 2777/75 (drůbeží maso) *5,

— nařízení Rady (EHS) č. 1766/92 (obiloviny) *6,

— nařízení Rady (EHS) č. 2075/92 (surový tabák) *7,

— nařízení Rady (ES) č. 3072/95 (rýže) *8,

— nařízení Rady (ES) č. 603/95 (sušená krmiva) *9,

— nařízení Rady (ES) č.2200/96 (ovoce a zelenina) *10,

— nařízení Rady (ES) č. 2201/96 (produkty zpracované z ovoce a zeleniny) *11,

*1 Úř. věst. L 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
*2 Úř. věst. L 246, 5.11.1971, s. 1.
*3 Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 1.
*4 Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 49.
*5 Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 77.
*6 Úř. věst. L 181, 1.7.1992, s. 21.
*7 Úř. věst. L 215, 30.7.1992, s. 70.
*8 Úř. věst. L 329, 30.12.1995, s. 18.
*9 Úř. věst. L 63, 21.3.1995, s. 1.
*10 Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 1.
*11 Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 29.

▼**M5**

— nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 (hovězí a telecí maso) *12,

— nařízení Rady (ES) č. 1255/1999 (mléko a mléčné výrobky) *13,

— nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 (víno) *14,

— nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (produkty rybolovu a akvakultury) *15,

— nařízení Rady (ES) č. 1673/2000 (len a konopí) *16,

— nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 (cukr) *17,

— nařízení Rady (ES) č.2529/2001 (skopové a kozí maso) *18,

— nařízení Rady (ES) č. 670/2003 (ethanol zemědělského původu) *19;

b) nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 (režimy přímých podpor) *20;

c) nařízení Rady (ES) č. 1051/2001 (režim podpor pro bavlnu) *21;

d) nařízení Rady (ES) č. 1251/1999 (režim podpor pro producenty plodin na orné půdě) *22;

e) nařízení Rady (ES) č. 2202/96 (režim podpor pro producenty některých citrusových plodů) *23;

f) nařízení Rady (ES) č. 3448/93 (právní úprava obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů) *24.

*12 Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 21.
*13 Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 48.
*14 Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1.
*15 Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22.
*16 Úř. věst. L 193, 29.7.2000, s. 16.
*17 Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1.
*18 Úř. věst. L 341, 22.12.2001, s. 3.
*19 Úř. věst. L 97, 15.4.2003, s. 6.
*20 Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1.
*21 Úř. věst. L 148, 1.6.2001, s. 3.
*22 Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 1.
*23 Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 49.
*24 Úř. věst. L 318, 20.12.1993, s. 18.

▼M4

Článek 2

Toto nařízení se nevztahuje na jistoty poskytnuté k zajištění platby dovozních a vývozních cel podle nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 [1].

▼B

Článek 3

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „jistotou“ zajištění, že v případě nesplnění konkrétní povinnosti bude příslušnému orgánu určitá částka zaplacena nebo v jeho prospěch propadne.

   Toto nařízení se vztahuje na všechny případy, kdy nařízení uvedená v článku 1 stanoví jistotu odpovídající této definici bez ohledu na to, zda se slovo „jistota“ použije nebo ne.

b) „blokovou jistotou“ jistota složená u příslušného orgánu, jejímž účelem je zajistit splnění více požadavků;

c) „povinností“ požadavek nebo soubor požadavků stanovených nařízením konat nebo nekonat;

d) „příslušným orgánem“ buď strana příslušná k přijetí jistoty, nebo strana příslušná k rozhodnutí podle příslušného nařízení, pokud má být jistota uvolněna nebo má propadnout.

HLAVA II

Požadavek jistoty

Článek 4

Jistota musí být poskytnuta stranou odpovědnou za platbu peněžní částky nebo jejím jménem, nedojde-li ke splnění povinnosti.

Článek 5

1. Příslušný orgán nemusí vyžadovat poskytnutí jistoty, pokud výše zajištěné částky je menší než ►M4 500 EUR ◄.

2. V případě použití odstavce 1 se dotyčná strana písemně zaváže k zaplacení částky ve stejné výši, jaká by od ní byla požadována, kdyby složila jistotu a ta by pak zcela nebo částečně propadla.

▼M4

_____

▼B

Článek 6

Příslušný orgán nemusí vyžadovat jistotu, je-li osoba odpovědná za plnění povinností:

a) veřejnoprávní subjekt, který vykonává funkce orgánu veřejné moci;

b) soukromoprávní subjekt, který vykonává tyto funkce pod dohledem státu.

▼M3

_____

[1] Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

▼B

HLAVA III

Formy jistoty

Článek 8

1. Jistota může být poskytnuta:

a) v hotovosti podle článků 13 a 14 a/nebo

b) stanovením ručitele podle čl. 16 odst. 1.

2. Příslušný orgán může rozhodnout o poskytnutí jistoty:

a) formou hypotéky a/nebo

b) formou hotovostních vkladů v bance a/nebo

c) formou pohledávek uznaných vůči veřejnoprávnímu subjektu nebo veřejným prostředkům, které jsou splatné a vůči kterým neexistuje žádná přednostní pohledávka, a/nebo

d) formou převoditelných cenných papírů v dotyčném členském státě, s podmínkou, že byly vydány tímto státem nebo na ně poskyt ljistotu, a/nebo

e) formou dluhopisů vydaných sdruženími hypotéčních úvěrů, které jsou kótovány na burze cenných papírů a jsou volně obchodovatelné na trhu za předpokladu, že jejich postavení je stejné jako postavení státních dluhopisů.

3. Členské státy mohou stanovit další podmínky pro přijetí jistot uvedených v odstavci 2.

Článek 9

Příslušný orgán odmítne přijetí jistoty, kterou považuje za nepřiměřenou nebo nedostatečnou nebo takovou, která neposkytuje krytí po dostatečně dlouhou dobu, nebo požádá o nahrazení takové jistoty.

Článek 10

1. a) Majetek zastavený podle čl. 8 odst. 2 písm. a) nebo zastavené cenné papíry a dluhopisy podle čl. 8 odst. 2 písm. d) a e) musí mít ke dni poskytnutí jistoty prodejní hodnotu nejméně 115 % hodnoty požadované jistoty.

   b) Prodejní hodnota cenných papírů a dluhopisů se vypočítává podle posledního kótovaní, které je k dispozici.

   c) Příslušný orgán může přijmout jistotu uvedenou v čl. 8 odst. 2 písm. a), d) a e) pouze tehdy, pokud se strana nabízející tuto jistotu písemně zaváže buď poskytnout dodatečnou jistotu nebo nahradit původní jistotu, pokud prodejní hodnota majetku, cenných papírů nebo dluhopisů byla za poslední tři měsíce nižší než 105 % hodnoty požadované jistoty. Tento písemný závazek není nutný, stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy. Příslušný orgán pravidelně zkoumá hodnotu majetku, cenných papírů a dluhopisů.

2. a) Prodejní hodnotu jistoty uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. a), d) a e) stanoví příslušný orgán s ohledem na výdaje předpokládaného prodeje.

   b) Strana, která poskytuje jistotu, poskytne na žádost příslušného orgánu důkaz o prodejní hodnotě.

▼B

Článek 11

1. Každá jistota může být nahrazena jinou jistotou.

Nahrazení však musí schválit příslušný orgán v těchto případech:

a) pokud původní jistota propadla, aniž by byla inkasována, nebo

b) pokud je náhradní jistota jedním z typů jistot uvedených v čl. 8 odst. 2.

2. Bloková jistota může být nahrazena jinou blokovou jistotou za podmínky, že nová bloková jistota kryje nejméně část původní blokové jistoty, která je určena v okamžiku nahrazení k zajištění splnění jedné nebo více dosud nesplněných smluvních povinností.

▼M7

Článek 12

1. Jistoty podle článku 1 se vyjadřují v eurech.

2. Odchylně od odstavce 1 se v případě, kdy je jistota přijata v členském státě mimo eurozónu v národní měně, částka jistoty v eurech převádí na tuto měnu v souladu s článkem 10 nařízení Komise (ES) č. 1913/2006 ([1]). Závazek odpovídající jistotě a veškeré zadržené částky v případě nesrovnalostí nebo porušení pravidel se nadále stanoví v eurech.

▼B

Článek 13

Při převodu hotovosti se jistota považuje za složenou až v okamžiku, kdy si je příslušný orgán jist, že má uvedenou částku k dispozici.

Článek 14

1. Šek s jistotou finanční instituce uznané pro tento účel členským státem příslušného orgánu se považuje za složení hotovosti. Příslušný orgán nemusí předložit tento šek k výplatě, dokud neuplyne lhůta, po kterou je za něj ručeno.

2. Jiný šek než šek podle odstavce 1 představuje jistotu pouze tehdy, je-li si příslušný orgán jist, že má uvedenou částku k dispozici.

3. Všechny poplatky finančních institucí nese strana, která jistotu poskytuje.

Článek 15

Straně poskytující jistotu v hotovosti se nevyplácejí žádné úroky.

Článek 16

1. Ručitel musí mít místo pobytu nebo být usazen ve Společenství, a s výhradou ustanovení Smlouvy týkajících se volného pohybu služeb, musí být schválen příslušným orgánem členského státu, ve kterém se jistota poskytuje. Ručitel se zavazuje písemnou zárukou.

2. Písemná záruka musí obsahovat alespoň:

a) povinnost nebo v případě blokové jistoty druh(y) povinností, jejichž splnění je zajištěno zaplacením peněžní částky;

([1]) Úř. věst. L 365, 21.12.2006, s. 52.

▼B

b) nejvyšší částku, k jejímuž zaplacení se ručitel zavazuje;

c) to, že ručitel se zavazuje, společně a nerozdílně s osobou odpovědnou za splnění dané povinnosti k zaplacení jakékoli dlužné částky do třiceti dnů od žádosti příslušného orgánu a v mezích jistoty, pokud jistota propadne.

3. Příslušný orgán může přijmout od ručitele jako písemnou jistotu písemnou zprávu písemnou formou telekomunikace. V tomto případě přijme vhodná opatření k ověření její pravosti.

4. Pokud již byla poskytnuta písemná bloková jistota, stanoví příslušný orgán postup, který je nutné dodržet v případě, že by se část nebo celá tato bloková jistota vztahovala na určitou povinnost.

Článek 17

Jakmile se část blokové jistoty vztahuje na určitou povinnost, musí být aktualizován zůstatek zbývající blokové jistoty.

HLAVA IV

Zálohy

Článek 18

Ustanovení této hlavy:

— se vztahují na všechny případy, kdy zvláštní předpis stanoví, že může být poskytnuta určitá záloha před splněním povinnosti.

▼M6

_____

▼B

Článek 19

1. Jistota se uvolní, pokud:

a) byl prokázán nárok na částku představující zálohu nebo

b) byla vrácena záloha zvýšená o částku stanovenou zvláštními předpisy Společenství.

▼M1

2. Jakmile uplyne lhůta k prokázání nároku na konečné poskytnutí zálohy, aniž byl uvedený důkaz předložen, použije příslušný orgán neprodleně postup podle článku 29.

V případě vyšší moci může být tato lhůta prodloužena.

Pokud tak však stanoví právní předpisy Společenství, může být tento důkaz předložen i po uplynutí lhůty proti částečné úhradě jistoty.

▼B

3. Pokud ustanovení právních předpisů Společenství týkající se vyšší moci stanoví, že úhrada je omezena na výši zálohy, použijí se tyto doplňkové podmínky:

a) okolnosti uvedené jako vyšší moc se oznámí příslušnému orgánu ve lhůtě 30 dní ode dne, kdy se dotyčná strana dozvěděla o okolnostech, které by mohly představovat vyšší moc;

b) dotyčná strana uhradí zálohu nebo příslušnou část zálohy ve lhůtě 30 dní ode dne výzvy příslušného orgánu o zaplacení.

▼B

Nejsou-li splněny podmínky uvedené v písmenech a) a b), jsou podmínky úhrady stejné, jako kdyby nedošlo k zásahu vyšší moci.

HLAVA V

Uvolnění a propadnutí jistot, které nejsou uvedeny v hlavě IV

Článek 20

1. Povinnost může zahrnovat zásadní, vedlejší nebo podřízené požadavky.

2. Zásadním požadavkem je požadavek konat nebo nekonat, který je zásadní pro cíle nařízení, které ho stanoví.

3. Vedlejším požadavkem je požadavek dodržet lhůtu ke splnění zásadního požadavku.

4. Podřízeným požadavkem je jakýkoliv další požadavek stanovený nařízením.

5. Tato hlava se nevztahuje na případy, kdy zvláštní předpisy Společenství zásadní požadavky nestanovily.

▼M1

6. Pro účely této hlavy se „příslušnou částí zajištěné částky“ rozumí zajištěná částka odpovídající množství, pro které nebyl splněn požadavek.

▼B

Článek 21

Jakmile je příslušným způsobem prokázáno, že všechny zásadní, vedlejší nebo podřízené požadavky byly splněny, jistota se uvolní.

Článek 22

▼M1

1. Jistota propadne v plné výši pro množství, pro které nebyl splněn zásadní požadavek, pokud nezabránil splnění požadavku zásah vyšší moci.

2. Zásadní požadavek se považuje za nesplněný, pokud příslušný důkaz nebyl předložen ve lhůtě stanovené k předložení tohoto důkazu, pokud tomuto předložení důkazu ve stanovené lhůtě nezabránil zásah vyšší moci. K vymáhání propadlé částky se neprodleně zahájí postup podle článku 29.

▼B

3. Pokud je ve lhůtě osmnácti měsíců od uplynutí lhůty podle odstavce 2 prokázáno splnění zásadních požadavků, vrátí se 85 % propadlé částky.

Pokud je prokázáno splnění zásadního požadavku do osmnácti měsíců od uplynutí uvedené lhůty, aniž by byl splněn odpovídající vedlejší požadavek, vrátí se částka, která by měla být vrácena podle čl. 23 odst. 2, snížená o 15 % dotyčné části zajištěné částky.

4. K vrácení propadlé částky nedojde, pokud je splnění zásadního požadavku prokázáno po uplynutí lhůty osmnácti měsíců uvedené v odstavci 3 ►M1 , pokud tomuto předložení důkazu ve stanovené lhůtě nezabránil zásah vyšší moci ◄.

▼B

Článek 23

1. Pokud je v případě nesplnění vedlejšího požadavku ve stanovené lhůtě prokázáno, že byl(y) splněn(y) zásadní požadavek(y), jistota se částečně uvolní a zbytek zajištěné částky propadne. Neprodleně se zahájí postup podle článku 29 k získání propadlé částky.

2. Částečné uvolnění představuje částku jistoty s odečtením:

a) 15 % a;

b)

— 10 % z částky zbývající po odečtu 15 % za každý den, kterým:

— byla překročena nejdelší lhůta 40 dní nebo méně,

— nebyla dodržena nejkratší lhůta 40 dní nebo méně,

— 5 % z částky zbývající po odečtu 15 % za každý den, kterým:

— byla překročena nejdelší lhůta od 41 do 80 dní,

— nebyla dodržena nejkratší lhůta od 41 do 80 dní,

— 2 % z částky zbývající po odečtu 15 % za každý den, kterým:

— byla překročena nejdelší lhůta 81 dní nebo více,

— nebyla dodržena nejkratší lhůta 81 dní nebo více.

3. Tento článek se nevztahuje na lhůty týkající se žádostí nebo používání dovozních a vývozních licencí a osvědčení o stanovení sazby náhrady předem, ani na lhůty týkající se stanovení dovozních a vývozních dávek a vývozních náhrad v nabídkovém řízení.

Článek 24

▼M1

1. Nesplnění jednoho nebo více podřízených požadavků znamená propadnutí 15 % příslušné části zajištěné částky, pokud tomuto splnění nezabránil zásah vyšší moci.

▼B

2. Neprodleně se zahájí postup podle článku 29 k získání propadlé částky.

3. Tento článek se nevztahuje na případy, kdy se použije čl. 22 odst. 3.

▼M1

Článek 25

Pokud je prokázáno, že byly plně splněny všechny zásadní požadavky, ale současně nebyly splněny ani vedlejší ani podřízené požadavky, použijí se články 23 a 24 a celková propadlá částka se rovná částce propadlé podle článku 23 zvýšené o 15 % příslušné části zajištěné částky.

▼B

Článek 26

Celková propadlá částka nesmí překročit 100 % příslušné částky zajištěné částky.

▼M1

HLAVA VI

Obecná ustanovení

▼B

Článek 27

1. Jistota se částečně na žádost uvolní, pokud důkaz vyžadovaný k tomuto účelu byl poskytnut pro část množství produktu za předpokladu, že tato část nesmí být nižší než minimální množství stanovené nařízením stanovujícím jistotu.

V případě, že zvláštní předpisy Společenství nestanoví minimální množství, může příslušný orgán sám omezit počet uvolněných částí z každé jistoty a stanovit minimální částku pro každé uvolnění tohoto typu.

2. Před uvolněním celé jistoty nebo její části může příslušný orgán požadovat, aby byla podána písemná žádost o uvolnění.

3. V případě jistot kryjících podle čl. 10 odst. 1 více než 100 % zajištěné částky, uvolní se část jistoty přesahující 100 %, jakmile dojde ke konečnému uvolnění nebo propadnutí zbylé částky.

Článek 28

1. Pokud pro předložení nezbytných důkazů k uvolnění jistoty není stanovena žádná lhůta, činí tato lhůta:

a) 12 měsíců od uplynutí lhůty pro splnění zásadních požadavků, nebo

b) není-li tato lhůta stanovena, dvanáct měsíců ode dne, kdy byly splněny zásadní požadavky.

2. Lhůta podle odstavce 1 nesmí přesáhnout tři roky ode dne, kdy byla jistota přidělena ke konkrétní povinnosti, s výjimkou případu vyšší moci.

▼M1

———————

▼M3

Článek 29

1. Jakmile se příslušný orgán dozví o skutečnostech, které jsou důvodem k propadnutí celé jistoty, nebo její části, neprodleně vyzve dotyčnou stranu o zaplacení propadlé částky, a tato platba musí být provedena ve lhůtě nejvýše 30 dní ode dne žádosti o zaplacení.

Pokud platba nebyla provedena v předepsané lhůtě, příslušný orgán:

a) neprodleně inkasuje s konečnou platností jistotu podle čl. 8 odst. 1 písm. a);

b) neprodleně vyzve ručitele uvedeného v čl. 8 odst. 1 písm. b), aby přikročil k placení a aby tato platba byla provedena ve lhůtě nejvýše 30 dní ode dne přijetí žádosti o zaplacení;

c) neprodleně učiní nezbytná opatření aby:

(i) jistoty uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. a), c), d) a e) byly přeměněny na hotovost a orgán tak mohl disponovat splatnou částkou;

(ii) mu byly dány k dispozici hotovostní fondy v bance podle čl. 8 odst. 2 písm. b).

Příslušný orgán může neprodleně inkasovat s konečnou platností jistotu uvedenou v čl. 8 odst. 1 písm. a), aniž by nejprve vyzval dotyčnou stranu k zaplacení.

▼M3

2. Příslušný orgán se může vzdát propadnutí částky nižší než ►M4 60 EUR ◄ za podmínky, že jsou podobná pravidla stanovena pro srovnatelné případy vnitrostátními právními a správními předpisy.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, v případě, kdy je přijato rozhodnutí o propadnutí jistoty a poté je odloženo v důsledku opravného prostředku v souladu s vnitrostátními právními předpisy, platí příslušná strana úroky ze skutečně propadlé částky za období počínající 30 dní ode dne přijetí žádosti o zaplacení podle odst. 1 prvního pododstavce a končící den před zaplacením skutečně propadlé částky.

▼M4

Jestliže je po výsledku řízení o opravném prostředku po dotyčné straně požadováno zaplatit do třiceti dní propadlou částku, může členský stát vypočítat úroky tak, jako by se platba uskutečnila dvacátým dnem ode dne této žádosti.

▼M3

Použitelná úroková sazba se vypočítává podle vnitrostátních právních předpisů, ale nesmí být v žádném případě nižší než sazba použitelná pro krytí částek v národní měně.

Platební agentury odečítají placené úroky z výdajů Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) podle nařízení Rady (EHS) č. 352/78 ([1]).

Členské státy mohou pravidelně požadovat doplnění jistoty, pokud jde o úroky.

Pokud jistota propadla a částka byla již připsána EZOZF, potom na základě výsledku rozhodnutí o opravném prostředku musí být propadlá částka včetně úroků vypočítaných sazbou podle vnitrostátních právních předpisů uhrazena jako zcela nebo zčásti a uhradí ji EZOZF, pokud není úhrada připsána orgánům nebo subjektům členských států z důvodů nedbalosti nebo závažné chyby.

▼B

Článek 30

Komise může postupem podle článku 38 nařízení č. 136/66/EHS a odpovídajících článků ostatních nařízení o společné organizaci trhů stanovit odchylky od výše uvedených ustanovení.

HLAVA VII

▼M4

Informace

Článek 31

1. Členské státy uchovávají pro potřeby Komise celkový počet a celkovou výši propadlých jistot za každý rok, bez ohledu na fázi postupu podle článku 29, přičemž rozlišují mezi jistotami, které se připíší do vnitrostátního rozpočtu, a jistotami, které se připíší do rozpočtu Společenství.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se uchovávají pro všechny propadlé jistoty vyšší než 1 000 EUR a každé ustanovení Společenství, které stanoví jistotu.

3. Informace se týkají jak částek zaplacených přímo dotyčnou stranou, tak i částky kryté prodejem jistoty.

([1]) Úř. věst. L 50, 22.2.1978, s. 1.

▼M4

Článek 32

Členské státy uchovávají pro potřeby Komise tyto informace:

a) typy institucí schválených jednat jako ručitel a stanovené požadavky;

b) typy jistot přijatých podle čl. 8 odst. 2 a stanovené požadavky.

▼B

Článek 33

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. března 1986.

Použije se na jistoty poskytnuté od tohoto dne a na blokové jistoty, které se používají od tohoto dne k zajištění splnění jedné nebo více jednotlivých povinností.

Na žádost dotyčné strany se použije na jistoty poskytnuté před tímto dnem, které nebyly uvolněny ani nepropadly.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.